

Rada Programowa Teatru Sztuk w Jaworznie

Zgodnie ze Statutem Teatru Sztuk w Jaworznie, dyrektor powołał Radę Programową, która jest ciałem opiniodawczym i doradczym w sprawach związanych z promocją Teatru i budowaniem społecznego poparcia dla jego działalności.

Do zadań Rady Programowej należy w szczególności opiniowanie planów repertuarowych i innych zamierzeń programowo-artystycznych, tworzenie sprzyjającej atmosfery wokół działalności Teatru, tworzenie lobbingu na rzecz Teatru w środowiskach artystycznych, medialnych oraz biznesowych, jak również wspieranie działań Teatru zmierzających do pozyskiwania środków ze źródeł prywatnych i publicznych.

Dr hab. prof. Krystyna Doktorowicz- specjalistka zarządzania mediami, polityk, senator V kadencji.

Ukończyła w 1978 studia na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, po których podjęła pracę na Wydziale Radia i Telewizji tej uczelni. W 1985 obroniła doktorat w dziedzinie nauk politycznych, a w 2006 uzyskała stopień doktora habilitowanego. Specjalizuje się w problematyce mediów europejskich. W latach 1990 - 1991 przebywała na stypendium rządu brytyjskiego w Europejskim Instytucie Badań nad Mediami w Manchesterze. Od 1996 kieruje Zakładem Zarządzania Mediami Uniwersytetu Śląskiego, pełniła również funkcję dziekana Wydziału Radia i Telewizji. Działaczka Stowarzyszenia Ordynacka. W 1995 została przewodniczącą rady nadzorczej rozgłośni radiowej "Rezonans" w Sosnowcu, w latach 1999 -

2000 wchodziła w skład rady programowej ośrodka Telewizji Polskiej w Katowicach. Z ramienia Sojuszu Lewicy Demokratycznej w latach 2001 - 2005 pełniła mandat senatora V kadencji, reprezentując okręg katowicki.

prof. Mikołaj Grabowski - polski aktor filmowy, teatralny i telewizyjny, reżyser teatralny i pedagog. Absolwent studiów aktorskich (1969) i reżyserskich (1977) w krakowskiej PWST. Po ukończeniu studiów aktorskich występował w Teatrze im. Słowackiego w Krakowie, zaś po ukończeniu studiów reżyserskich pracował w Teatrze im. Norwida w Jeleniej Górze i Teatrze im. Jaracza w Łodzi. W latach 1981 - 1982 jako dyrektor naczelny i artystyczny kierował poznańskim Teatrem Polskim. W 1982 przeniósł się do Krakowa na stanowisko dyrektora naczelnego i artystycznego Teatru im. Słowackiego, które zajmował do 1985. W następnych latach

reżyserował w Teatrze Ludowym w Krakowie - Nowej Hucie, Teatrze im. Jaracza w Łodzi, Pantheater Kampnagel w Hamburgu oraz w Teatrze im. Słowackiego. W latach 1999 - 2002 dyrektor naczelny i artystyczny Teatru Nowego w Łodzi. 1 września 2002 objął funkcję dyrektora artystycznego Starego Teatru w Krakowie, a rok później został także dyrektorem naczelnym tej sceny. Od 1987 współpracuje z Teatrem STU w Krakowie, od 1997 jest (wspólnie z Krzysztofem Jasińskim) jego dyrektorem artystycznym. Od 2002 roku jest Dyrektorem Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie. Wyreżyserował wiele cenionych i nagradzanych spektakli teatralnych oraz telewizyjnych, m.in. "Opis obyczajów" wg Jędrzeja Kitowicza w Teatrze STU (1990), "Trans-Atlantyk" Witolda Gombrowicza w Teatrze im. Jaracza, Teatrze im. Słowackiego i Teatrze Telewizji czy "Prorok Ilja" Tadeusza Słobodzianka w Teatrze Nowym w Łodzi (2000). Pracuje również jako pedagog. W 1969 rozpoczął jako asystent pracę w PWST w Krakowie. W latach 1998 - 2008 był dziekanem Wydziału Reżyserii na tej uczelni. Od 1995 profesor. Występuje także w filmach, grał m.in. w "Karierze Nikosia Dyzmy", "Pręgach" oraz filmie "Karol. Człowiek, który został papieżem".

Lech Majewski - polski reżyser filmowy i teatralny, pisarz, poeta i malarz. Członek Gildii Reżyserów Amerykańskich i Europejskiej Akademii Filmowej.

Studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz na Wydziale Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Podczas studiów zrealizował etudy "Bisowanie" i "Grand Hotel" (1975); Grand Prix na Międzynarodowym Festiwalu Szkół Filmowych. Jego dyplomem była nowela "Zwiastowanie" w filmie fabularnym "Zapowiedź ciszy".

Samodzielnym debiutem fabularnym Majewskiego stał się "Rycerz" (1980), wysoko oceniony w Wielkiej Brytanii i USA. Jesienią 1981 roku reżyser został zaproszony do Cambridge i pozostał w Anglii. W 1982 roku wyreżyserował na Tamizie "Odyseję" Homera. Plenerowa Odyseja zwróciła również uwagę Michaela Hausmana, producenta m.in. "Amadeusza" Milosza Formana, w wyniku czego Majewski został zaproszony do Stanów Zjednoczonych, gdzie zrealizował "Lot świerkowej gęsi" oparty na motywach swojej debiutanckiej powieści "Kasztanaja". W 1986 Majewski wyjechał do Rio de Janeiro, by napisać scenariusz wspólnie z Ronaldem Biggsem, "mózgiem" słynnego napadu stulecia. "Więzień Rio" został ukończony w 1988 w Pinewood Studios pod Londynem. W 1990 r. przeniósł się do Hollywood, gdzie rozpoczął współpracę ze studiem Davida Lyncha, realizując "Ewangelię według Harry'ego" opartą na własnym scenariuszu. Film ten rozpoczął karierę Viggo Mortensena, pamiętnego odtwórcy roli Aragorna w sadze "Władca Pierścieni". W 1993 r. Majewski zajął się operą, reżyserując polską prapremierę "Króla Ubu" Krzysztofa Pendereckiego w Teatrze Wielkim w Łodzi, uhonorowanym Złotą Maską za najlepszy spektakl sezonu oraz Złotym Orfeuszem Warszawskiej Jesieni w 1994 roku. W tym samym czasie jego inscenizacja "The Black Rider" Boba Wilsona, Toma Waitsa i Williama Burroughsa w Heilbronn w Niemczech otrzymała nagrodę Kilianpreis za najlepszą reżyserię w sezonie 1994/95. W 1995 r. w Nowym Jorku współprodukował oparty na własnym scenariuszu film "Basquiat - Taniec ze śmiercią", w którym grali: Benicio Del Toro, Willem Dafoe, Gary Oldman, Dennis Hopper, Tatum O'Neal, Courtney Love i David Bowie jako Andy Warhol. Tego samego roku Teatr Wielki w Warszawie otworzył nowy sezon jego inscenizacją Carmen, którą francuskie pismo Opera International określiło jako spektakl posiadający "niezwykłą potęgę

dramatycznego wyrazu". W 1996 r. Lech Majewski debiutował jako kompozytor, pisząc wspólnie z Józefem Skrzekiem muzykę i libretto do autobiograficznej opery "Pokój saren", której prapremiera odbyła się 31 marca w Operze Śląskiej. Operę tę uhonorowano Złotą Maską; stała się także kanwą wideoartu pod tym samym tytułem. Nagrodzony Grand Prix na Festiwalu Sztuki w Houston wideoart prezentowało m.in. nowojorskie Museum of Modern Art, Galerie Nationale du Jeu de Paume w Paryżu, Museum of Fine Arts w Buenos Aires, Whitechapel Art Gallery w Londynie oraz weneckie Biennale. W styczniu 1997 roku Majewski wystawił i sfilmował w Heilbronn własną adaptację "Snu nocy letniej" Szekspira. W 1998 wyprodukował serię płyt "Mistycy i wirtuozi" z muzyką współczesną, m.in. Henryka Mikołaja Góreckiego, Andrzeja Krzanowskiego i Józefa Skrzeka. W tym samym roku zrealizował w Katowicach spektakl eksperymentalny "Tramwaj", przeniesiony w roku 2002 do Düsseldorfu. W 1999 roku Majewski wyreżyserował "Wojaczka". Film zaprezentowany na wielu festiwalach, m.in. w Rotterdamie, Berlinie, Jerozolimie, Rio de Janeiro, Londynie, mieście Meksyk, Sao Paulo, Nowym Jorku, Montrealu i Los Angeles, otrzymał ponad 20 nagród, m.in. Nagrodę Europejską w Strasburgu, a w Barcelonie Międzynarodowa Federacja Klubów Filmowych uznała "Wojaczka" za Najlepszy Niezależny Film Europejski roku 2000. W październiku 2001 roku odbyła się premiera "Angelusa", dedykowanego Ireneuszowi Siwińskiemu. Tragicznie zmarły filmoznawca był pomysłodawcą filmu i współtwórcą scenariusza. Spośród licznych nagród wspomnieć należy Grand Prix Camerimage oraz nagrodę im. Felliniego. W roku 2002 Lech Majewski wyreżyserował "Carmen" w Litewskiej Operze Narodowej, powrócił też do Heilbronn, by otworzyć sezon "Operą za trzy grosze" Brechta. Kolejny film fabularny "Ogród rozkoszy ziemskich" (2003) był adaptacją jego powieści "Metafizyka". Film otrzymał Grand Prix na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Rzymie. Tego samego roku opublikował powieść "Hipnotyzer", a także stworzył zbiór dwunastu wideoartów "Divinities". W roku 2006 twórczość Majewskiego uhonorowało najbardziej prestiżowe muzeum sztuki współczesnej, The Museum of Modern Art w Nowym Jorku, organizując w maju 2006 indywidualną retrospektywę jego twórczości.

Adam Synowiec - politolog z wykształcenia, dziennikarz z zawodu, marzyciel z usposobienia. Założyciel i szef miesięcznika filmowego "Cinema Press Video", pierwszego takiego magazynu w Katowicach. Publicysta i redaktor m.in. w "Trybunie Śląskiej", "Dzienniku Zachodnim", "Polska. The Times", lokalnym "Tydzień w Jaworznie". Utwory literackie Synowca przełożono na sześć języków obcych. W 1987 r. w KAW ukazał się autorski zbiór utworów Synowca "Powrót z przesiadką". W najnowszym wydaniu "Nowej Fantastyki" ukazała się kolejna nowela Adama Synowca - "Do czwartego zaklęcia". Pytany o przyszłość mówi, że w wolnych chwilach leniwie i nieśpiesznie składa zdania do nowej książki "Kodeks hawański". I dodaje, cytując fizyka Nielsa Bohra: "Przepowiadanie przyszłości jest bardzo trudne, szczególnie jeśli idzie o przyszłość".

Bernard Maseli - polski muzyk, wibrafonista, kompozytor, pedagog, realizator nagrań, wirtuoz gry na instrumencie. Karierę rozpoczął w 1985 r. wraz z zespołem "WALK AWAY" na festiwalu "Jazz nad Odrą" we Wrocławiu, gdzie zdobył główną nagrodę solistyczną, a zespół pierwsze miejsce w swojej kategorii. Wraz z zespołem "WALK AWAY" nagrał dziesięć płyt długogrających i brał udział we wszystkich największych festiwalach jazzowych w

kraju i za granicą (czterokrotnie festiwal "Jazz Jamboree" w Warszawie, "Jak-Jazz" w Indonezji, wielkie trasy koncertowe wraz z Urszulą Dudziak, wspólna trasa koncertowa z legendarnym trębaczem Milesem Davisem jako tzw. support). W latach 1985 - 87 współpracował z zespołem "YOUNG POWER", z którym nagrał dwie płyty. W 1992 roku wraz z pianistą Zbigniewem Jakubkiem zakłada duet pod nazwą "BACK IN" (dwie płyty).

Od 1995 roku rozpoczyna trwająca do dziś współpracę ze znakomitym basistą Krzysztofem Ścierańskim (początkowo jako trio "MUSIC PAINTERS" wraz z perkusjonalistą Jose Torresem, ostatnio jako duet "Big 2"). Od kilku lat zajmuje się również produkcją muzyczną. Jako producent zaistniał płytami "Tylko Chopin" dla Lory Szafran, płytą "Melodies" Anny Serafińskiej, płytą "Colors" zespołu Colors oraz wszystkimi albumami formacji "THE GLOBETROTTERS". Od 20 lat zajmuje pierwsze miejsce w kategorii wibrafon, w ankiecie "Jazz Top" miesięcznika "Jazz Forum" oraz wysokie miejsca jako kompozytor i aranżer. Również od 20 lat jest wykładowcą na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, Katowickiej Akademii Muzycznej. W 1999 roku wraz z saksofonistą Jerzym Głowczewskim i wokalistą Kubą Badachem utworzył pierwszy swój projekt autorski pod nazwą "The Globetrotters". Zespół w krótkim czasie zdobył dużą popularność wśród fanów, czego wyrazem są cztery płyty oraz blisko 500! zagranych koncertów i współpraca z gwiazdą instrumentów perkusyjnych Nippy Noya (Indonezja). Od 2006 r. wraz z Krzysztofem Ścierańskim, Markiem Raduli oraz Paulem Vertico jest członkiem formacji "COLORS". W 2004 roku nawiązuje współpracę z wyśmienitym kompozytorem Zbigniewem Preisnerem który w 2007 roku zaprasza go do nagrania płyty "Silence, Night And Dreams". Płyta została nagrana w gwiazdorskiej obsadzie m.in. Teresa Salgueiro - voc, Lars Danielsson - bass, John Parricelli - guit. Trasa promująca ten album obejmowała tak prestiżowe sceny jak amfiteatr Herodes Atticus on the Acropolis w Atenach gdzie w 2007 w obecności ponad 4 tys. słuchaczy odbyła się światowa premiera albumu. W 2009 roku rozpoczyna również swój nowatorski solowy projekt pod nazwą "DIARY", w którym w maksymalnym stopniu eksploruje możliwości współczesnej elektroniki. W 2011 roku jako jeden z nielicznych polskich muzyków jazzowych otrzymuje zaproszenie do współpracy z amerykańskim kwartetem pod wodzą gitarzysty Deana Browna (Dean Brown, Marvin "Smitty" Smith, Hadrien Feraud, Bernard Maseli) i odbywa entuzjastycznie przyjęte tournée oraz nagrywa płytę Browna "Unfinished Business". Bernard Maseli współpracował między innymi z takimi muzykami jak: Urszula Dudziak, Michał Urbaniak, Mino Cinelu, Nippy Noya, Bill Bruford, Dean Brown, Mike Stern, Frank Gambale, David Fiuczynski, Eric Marienthal, Bob Malac, Bill Evans, Matthew Garrison, Manou Gallo, Paco Sery, Dave Samuels, Victor Mendoza, Marvin "Smitty" Smith, Hadrien Feraud, Ewa Bem, Lora Szafran, Anna Maria Jopek, Grzegorz Skawinski, Mieczysław Szcześniak i wielu innych. Jest autorem wielu kompozycji i aranżacji (również produkcje radiowe) i nagrał ponad siedemdziesiąt płyt.

Dariusz Wiktorowicz - aktor, absolwent wydziału aktorskiego (1988) Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Łodzi. Znany głównie z roli Ryszarda Barańskiego w serialu Licencja na wychowanie. W latach 1988 - 1993, 1998 - 2000, 2001 - 2005 występował w Teatrze Nowym im. K. Dejmka w Łodzi, w latach 1993 - 1998 w Teatrze Studyjnym '83 w Łodzi, w sezonach 1995/1996 i 2000/2001 także w Teatrze Lalek Arlekin w Łodzi. Od roku 2005 dyrektor naczelny i artystyczny Teatru Dzieci Zagłębia w Będzinie. Od tego samego roku występuje także w Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach.